

A ...i Törvényszék a ... ügyvéd (...) által képviselt ... (...) felpereseknek – a... ügyintéző ... ügyvéd (...) által képviselt ... (...) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja, és kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100.- Ft (harminc-nyolcezer-száz forint) perköltséget.

Az állam által előlegezett költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben annak kézbesítésétől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a ...i Ítéltáblához címzetten a ... Törvényszéken lehet 3 példányban írásban, vagy elektronikus úton előterjeszteni.

I n d o k o l á s

A felperes és néhai Nyizsnyik György, valamint az alperes jogelődje között 2005. november hó 7. napján 2005035575-ZZ/VITA-000050 szerződési azonosító alatt „Hitel- és opciós szerződés magánszemélyek és egyéni vállalkozók részére” elnevezésű szerződés jött létre teljes bizonyító erejű magánokiratba foglaltan. A szerződés szerint a felperes és néhai férje egy SUZUKI Alto 1.1 GLX, AC típusú személygépkocsit vásárolt 1.999.000.-Ft vételárért a Vitai Eger Kft.-től, mint szállítótól. A gépkocsi megvásárlásához pénzeszközzel nem rendelkezvén a felperes és néhai férje a vételárat teljes egészében hitelből kívánták finanszírozni, így a szállító segítségével, aki az alperesi jogelőd megbízottja is volt egyben a finanszírozás lebonyolításával kapcsolatban – kalkulációt készítettek egy önerő nélküli hitelezés esetére.

A kalkuláció alapján a felperes és néhai férje hitelkérelemmel fordultak az alperesi jogelődhöz 2005. november 5-én, amelyben 120 havi futamidővel 1.999.000.-Ft összegű hitelt igényeltek a megbízott által megadott CHF alapú konstrukció keretében 7,78% ügyleti kamat megfizetésének vállalásával havi 24.117.-Ft induló törlesztő részlettel. A hitelvizsgálat elvégzését követően az alperesi jogelőd a felperes és néhai férje hitelkérelmét pozitívan elbírálvá az igénylés szerinti konstrukcióval a hitelt jóváhagyta, így a felek között a szerződés 2005. november hó 7. napján létrejött.

A szerződéskötés folyamata során a hitelt igénylő felek a svájci frank alapú hitelek kockázatairól, így azok árfolyamkockázatáról is részletes és egyben érthető tájékoztatást kaptak. A felek között létrejött szerződés záradékában szereplő módon a felperes és néhai férje kijelentették, hogy a hitel esetleges árfolyam kockázatáról szóló tájékoztatást megértették és tudomásul vették. Ugyancsak elismerték, hogy az alperesi jogelőd pénzügyi intézet általános szerződési feltételeit és üzletszabályzatát nem csupán átvették, hanem meg is ismerték.

Az alperes az Elszámolási törvény (2014. évi XL.) rendelkezéseinek figyelembe vételével az előírt elszámolást a perbeli deviza alapú szerződéssel kapcsolatban megejtette 2015. április 20-án kelt levelével.

A felperes a többször módosított keresetében kérte, hogy a bíróság a perbeli fogyasztási kölcsönszerződés tisztességtelenségét az árfolyamkockázatról való megfelelő tájékoztatás hiányának okán állapítsa meg, és ennek eredményeképpen a tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelenségét, valamint a szerződés érvénytelenségét állapítsa meg azzal, hogy az érvénytelen feltétel a szerződés megkötésétől kezdődően nem jelent kötelezettséget a fogyasztóra nézve. Ebből következően kérte a perbeli kölcsönszerződés hatályossá nyilvánítását a határozat meghozataláig, és

az alperest kötelezni 561.968.-Ft megfizetésére, valamint a perrel felmerült költségeinek megtérítésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a felperes kereseti kérelmének teljes elutasítását és a perrel felmerült költségeinek megtérítését.

A bíróság a csatolt okirati bizonyítékok, a felek előadása, a felperes személyes meghallgatása, illetve a meghallgatott tanú vallomása alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos.

A bíróság a csatolt okirati bizonyítékok alapján megállapította, hogy a felek között létrejött és teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződés és annak elválaszthatatlan mellékletét képező alperesi jogelőd által a szerződéskötés időpontjában használt általános szerződési feltételek rendelkezései alapján a felperes és néhai házastársa megfelelő és elegendő tájékoztatást kapott a devizahitelek kockázatával kapcsolatban.

Nem találta elfogadhatónak a bíróság a felperes azon érvelését, miszerint a kérdéses szerződés 7. és 10. pontja, valamint az alperesi jogelőd szerződéskötéskor hatályos Általános Szerződési Feltételeinek 4.1.1, 4.1.2., 4.1.3. és 4.1.4. pontjai nem megfelelő tájékoztatást nyújtottak volna a felperesnek a szerződés árfolyamkockázatával kapcsolatban.

Az alperes által is hivatkozott szerződési pontok értelmezése során a bíróság álláspontja szerint arra a következtetésre lehet és kell jutni, hogy az alperesi jogelőd által a szerződéskötési folyamat során nyújtott tájékoztatás mindenben megfelelt a szerződéskötéskor hatályos jogszabályban rögzített előírásoknak. Ennek megfelelően kijelenthető, hogy az alperesi tájékoztatás világos és érthető volt, továbbá az ÁSZF rendelkezései a laikus számára is értelmezhető és könnyen alkalmazható képleteket tartalmaz az árfolyamváltozás törlesztőrészekre, illetve tőkeösszegre gyakorolt hatásairól. A képletek mellett található leírás is olyan eligazítást ad a szerződő félnek, amelyből azt a következtetést vonhatja le, hogy az esetleges árfolyam változásának következményeit neki kell viselnie mégpedig korlátlanul.

A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a csatolt okirati bizonyítékokkal az alperes megfelelően igazolta azt, hogy a devizaszerződések kockázatairól világos és érthető módon tájékoztatta a szerződő partnereit. Ennek figyelembe vételével hívta fel a bíróság a felperest annak bizonyítására, hogy az okirati bizonyítékokban foglaltakkal ellentétben más, eltérő tartalmú tájékoztatást kapott volna a felperes az árfolyamkockázat körében.

A felperes személyes meghallgatása során ugyan akként nyilatkozott, hogy a devizaszerződések kockázatairól semmilyen tájékoztatást nem kapott, illetve nem emlékezett arra, hogy az alperesi jogelőd általános szerződési feltételeit megkapta volna a szerződéskötés során, azonban a felperes személyes nyilatkozata a bíróság álláspontja szerint nem rontotta le a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződésben szereplő igazolt tényeket, úgymint az árfolyamkockázati tájékoztatást, illetve az ÁSZF megismerését és átvételét.

Az eljárás során meghallgatott ... tanú vallomása a felek közötti jogvita elbírálása szempontjából értékelhető tényeket nem tartalmazott. A tanú csupán általánosságban tudott nyilatkozni a szerződéskötési gyakorlattal kapcsolatban, és mint okirati tanú a perbeli szerződés megkötése során nem működött közre ügyintézőként sem.

A fentiek egybevetésével a bíróság a felperes előterjesztett kereseti kérelmét nem találta alaposnak így azt teljes egészében elutasította, hiszen a felperesnek nem sikerült az eljárás során azt bizonyítani, hogy az árfolyamkockázat körében elégtelen, nem világos tájékoztatást kapott volna, amely miatt a szerződés érvénytelen lenne.

A felperes az eljárás során kérte, hogy a bíróság a per tárgyalását a Pp. 152.§. (1) bekezdése alapján függessze fel az Európai Unió Bírósága előtt a devizahitelekkel kapcsolatos előzetes döntéshozatali eljárások befejezéséig.

Az alperes a felperes tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmének elutasítását kérte.

A bíróság álláspontja szerint indokolatlan jelen eljárás felfüggesztése a felperes által citált EUB előtti előzetes döntéshozatali eljárások lezárásáig, tekintettel arra a tényre, hogy a felperesnek jelen eljárásban vitatott sérelmeivel semmilyen kapcsolatban nem állnak a kérdéses eljárások, így a felfüggesztésnek a jogi alapjai hiányoznak. Mindezekon túl megjegyzi a bíróság, hogy a fogyasztóvédelmi irányelv valamennyi rendelkezése megfelelő módon átültetésre került a hazai jogrendbe, így a felperes vonatkozásában is az európai irányelveknek megfelelően, fokozott kontroll alatt került sor a szerződő partner ellenőrzésére és szerződéskötési gyakorlatának vizsgálatára az arra feljogosított állami szervezetrendszer által, amelyből következően a kialakult gyakorlat meg kell hogy feleljen az irányelv által elérni kívánt célnak.

A felperes az előterjesztett kereseti kérelme vonatkozásában teljes egészében pervesztes lett, melyre tekintettel a Pp. 78. §-a alapján köteles megfizetni az alperesnek a perrel felmerült költségeit. Az alperes perköltségét a bíróság az általa igénybe vett jogi képviselő díjazásában talált elfogadhatónak, amelynek mértékét a pertárgy értékének figyelembe vételével „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapított meg.

A felperesi pervesztességre figyelemmel az állam által előlegezett eljárási illetéket, valamint tanú részére térített útiköltséget az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2017. szeptember 6. napján

dr. ...sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő